

11. 17. 18

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

№ ПГ-8194-В-103

ПРЕДНО ЧАСТ 20. 11. 2018г.

ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
Пл. „Народно събрание“ №2
(Пленарна зала)

ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ
ВЪПРОСИ
Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ

УВАЖАЕМА Г-ЖО КАРАЯНЧЕВА,
УВАЖАЕМИ Г-Н КИРИЛОВ,

Казвам се Венцеслав Върбанов и съм баща на 12г. ми син Христо Върбанов, и се обръщам към Вас като вносител на законопроекта за изменение и допълнение на Наказателния кодекс № 854-01-76, внесен на 24.10.2018 г., приет на първо гласуване на 15. 11. 2018г. с молба да направите предложение между първо и второ четене за въвеждане на следните текстове, които криминализират действията, водещи до родителско отчуждение като вид психическо насилие, а именно:

В § 8 се изменя така:

§ 8 В глава втора, раздел V на Особената част се създава чл. 144а:

„Чл. 144а. (1) Който упражнява психическо насилие над друго и от това настъпят вредни последици за пострадалия, ако извършеното не съставлява по-тежко престъпление, се наказва с лишаване от свобода до 4 години или пробация.

(2) Психическо насилие по ал. 1 е и противозаконното лишаване на родител или сродник, на който със съдебен акт е определен режим на лични контакти с дете, от правото му на лични отношения с детето.

(3) Наказанието по ал. 1 се налага и на онзи, който системно преследва друго с цел да възбуди основателен страх за безопасността му или тази на негови близки, ако извършеното не съставлява по-тежко престъпление.

(4) Преследване по ал. 2 е всяко поведение със заплашителен характер срещу конкретно лице, което има като последица насаждане на чувство на страх у него, като заплашителното поведение може да се изразява в следене на другото лице, включително появяване на местоработата му или на други посещавани от него места за социални контакти и отдих, показване на другото лице, че е наблюдавано, навлизане в нежелателна комуникация с него чрез всички възможни средства за комуникация, с изключение на случаите по ал. 2.“

В мотивите към Вашия законопроект единствено говорите за дискриминация на жените, която се осъществява чрез някои от видовете насилие – физическо, психическо и сексуално.

Категорично се противопоставям на този едностранен подход (закрила само на жените от домашно насилие) на търсене на законодателни решения, които следва да уредят трайни обществени отношения. Напротив, в много случаи вече сме изправени пред дискриминация на децата и на мъжете от страна на жените, които с широко прокламираните им права в международното и националното право, започват да злоупотребяват.

Питам се защо след като горещата телефонна линия тел.116111 за деца е към Агенцията за закрила на детето, то ДАЗД не е помислила и за криминализирането на действията, насочени към накърняване на правата на детето... н-р правото му на лични контакти с родителите му.

Защо не посочват, че в нашето общество вече е нормална практика **МАЙКИТЕ**, на които съдът в повечето случаи предоставя упражняването на родителските права върху непълнолетните деца, **ДА ЛИШАВАТ ДЕТЕТО ОТ ПРАВОТО МУ НА ЛИЧНИ КОНТАКТИ С НЕГОВИЯ БАЩА**, като за целта се ползват от най-разнообразни правни техники.

Защо държавните институции не желаят да подложат на критично изследване общоприетото виждане в нашето общество „При развод на двамата родители, децата се дават на майката“. Нима а priori майката винаги е по-добрият родител от бащата?!? Защо по исканията за издаване на заповед за незабавна защита съдът е по-склонен да издаде такава на жената, но не и на мъжа, макар той да се бори държавните институции да чуят и обективират исканията и желанията на детето. Не сме ли изправени пред дискриминация на мъжете?!?

С приемането на предложените от Вас текстове в Наказателния кодекс репресията над мъжете ще се засили от страна на тези жени „златотърсачки“, които и към настоящия момент преди делото за развод заявяват на мъжа „Или ми прехвърляш цялото семейно имущество, или ще те съсия пред обществото, като ти спретна дело за домашно насилие“. При делата за домашно насилие се използват удостоверения, издадени от неправителствени организации, пред които те се явяват в образа на жертва на насилие, като разбира се това става и със съдействието на съответните адвокати. Оттук насетне всеки опит на бащата да търси защита на правото на детето на лични контакти с него като н-р изпращането на смс или съобщение на електронната поща или отиването на адреса за вземане на детето може да бъде третирано като психически тормоз и преследване спрямо майката и като такъв да бъде квалифициран като престъпление по новите два състава на чл. 144а ал. 1 и 2 от законопроекта.

Всички тези мои притеснения не са измислени, а са породени от практиката и по-специално от случая на един баща, който от две години се бори с държавните институции в България да има лични контакти със сина си и да осъществи желанието на сина му да живее и учи в гр. София, насилствено преместен от майка му да живее и учи в гр. Пловдив против

неговата воля чрез подвеждането на Министъра на образованието, на социалните и общинските служби в гр. Пловдив.

Мислите ли, че предложените от Вас текстове защитават детето от насилието на майката – да го лиши от лични контакти с бащата?!?

В България деца се раждат малко, нека не ги убиваме!!!!

20.11.2018г.
гр. София

С уважение:

/В. Върбанов/